

Cauza C-78/20**Cerere de decizie preliminară****Data depunerii:**

14 februarie 2020

Instanța de trimitere:

Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovacia)

Data deciziei de trimitere:

26 noiembrie 2019

Părțile din procedura națională:

M.B.

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky

Najvyšší súd**Slovenskej republiky**

[omissis]

ORDONANȚĂ

Najvyšší súd Slovenskej republiky [Curtea Supremă a Republicii Slovac] [omissis] în cauza penală împotriva **M.B.** - persoană căutată pentru infracțiunea de omor, astfel cum este prevăzută la articolul 75 din Codul penal austriac, în ședința secretă desfășurată la 26 noiembrie 2019 la Bratislava

a hotărât:

În temeiul articolului 318 alineatul 1 din Trestný poriadok [Codul de procedură penală] coroborat cu articolul 244 alineatul 4 din Codul de procedură penală, **suspendă procedura** privind mandatul european de arestare emis la 15 noiembrie 2017 de parchetul din Graz, Republica Austria, numărul dosarului [omissis] împotriva cetățeanului Republicii Slovac, M.B., și adresează o **cerere de decizie preliminară Curții de Justiție a Uniunii Europene** privind interpretarea articolului 1 alineatul (1), a articolului 6 alineatul (1), a articolului 8 alineatul (1) și a articolului 15 alineatele (2) și (3) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a

Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre [JO 2002, L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3], modificată de Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009 [JO 2009, L 81, p. 24] (denumită în continuare „decizia-cadru”).

Motivare:

- 1 Krajský súd v Trnave [Curtea Regională din Trnava] prin decizia sa din 17 ianuarie 2019, [omissis] în legătură cu decizia de rectificare din 21 februarie 2019 emisă cu același număr de dosar, în temeiul articolului 22 alineatul 1 din zákon č. 154/2010 Z. z. o európskom zatykácom rozkaze [Legea nr. 154/2010 privind mandatul european de arestare] cu modificările ulterioare (denumită în continuare „Legea privind MEA”) a decis executarea mandatului european de arestare emis de parchetul din Graz, Republica Austria, la 15 noiembrie 2017, [omissis], emis împotriva M.B. pentru efectuarea urmăririi penale a acestuia pentru infracțiunea de omor, astfel cum este prevăzută la articolul 75 din Codul penal austriac, în calitate de autor direct al faptei [**OR 2**] conform articolului 12 prima ipoteză din Codul penal austriac, care ar fi fost săvârșită în următoarele circumstanțe:
 - 1) M.B. și M.D., printr-o acțiune deliberată și comună, în calitate de autori direcți, la 14 iulie 2001, în comuna S. au omorât intenționat persoana numită G.V. rănind-o o dată cu cuțitul în măduva spinării și împușcând-o o dată cu pistolul în cap.
 - 2) Înainte de 14 iulie 2001, la o dată care nu a fost stabilită exact, L.B. a cerut lui M.B. și M.D. să săvârșească fapta descrisă la punctul 1), solicitându-le să îl ucidă pe G.V.
 - 3) Înainte de 14 iulie 2001, la o dată care nu a fost stabilită exact, I.P. a contribuit la săvârșirea faptei descrise la punctul 1) punând la dispoziția lui M.B. și a lui M.D. un pistol și o mașină și elaborând un plan concret pentru săvârșirea faptei descrise.
- 2 Imediat după emiterea deciziei menționate, M.B., în calitate de persoana căutată, a declarat apel împotriva acesteia prin intermediul unui apărător ales. În motivarea sa prezentată în completare, reclamantul a arătat printre altele că autoritățile de aplicare a legii din Republica Austria încă desfășoară împotriva sa o procedură penală în legătură cu o faptă care nu include un mobil patrimonial, ceea ce corespunde calificării juridice a infracțiunii de omor, astfel cum este prevăzută la articolul 219 alineatul 1 din Codul penal, aplicabil până la 31 decembrie 2005, care, conform legislației Republicii Slovace, ar fi însă prescrisă. Prin urmare, apelantul susține apelul formulat și prin faptul că este îndeplinit motivul de neexecutare obligatorie a unui mandat european de arestare în temeiul articolului 23 alineatul 1 litera d) din Legea privind MEA, și anume urmărirea penală în cadrul căreia se solicită executarea mandatului european de arestare este prescrisă. Apelantul nu este de acord cu opinia instanței regionale, în măsura în care instanța de prim grad a înlăturat acest motiv, deoarece a apreciat că fapta nu poate fi

calificată drept infracțiune de omor, astfel cum este prevăzută la articolul 219 alineatul 1 din Codul penal aplicabil până la 31 decembrie 2005 (cu termen de prescripție de 10 ani), ci drept infracțiune de omor, astfel cum este prevăzută la articolul 219 alineatul 2 litera h) din Codul penal aplicabil până la 31 decembrie 2005 (cu termen de prescripție de 20 de ani), bazându-se pe documentul emis de Parchetul din Graz din 10 ianuarie 2018 din care reiese că mobilul faptei a constat în obținerea unei polițe de asigurare de viață, prin urmare constatând existența unui mobil patrimonial care justifică așa-numitele elemente constitutive calificate ale faptei cu un termen de prescripție mai lung. În această privință, apelantul arată, printre altele, că fapta a fost recalificată (prin adăugarea mobilului patrimonial) de către procurorul din cadrul Parchetului din Graz, dar această recalificare nu a fost validată de judecătorul Tribunalului Regional din Graz. În opinia apelantului, este inadmisibil ca un procuror să modifice calificarea juridică a faptei fără ca respectiva modificare să fie „autorizată” de un judecător. Acesta pornește de la premisa că, dacă legislația națională impune ca mandatul european de arestare emis [OR 3] de procuror să fie validat și de instanța austriacă, atunci - în opinia apelantului - avizul instanței este necesar și pentru completarea situației de fapt decisive pentru executarea mandatului european de arestare.

- 3 Sesizată cu apelul menționat, declarat în termen de persoana căutată, Najvyšší súd Slovenskej republiky [Curtea Supremă a Republicii Slovacie] (denumită în continuare „Curtea Supremă”), în urma examinării atât a temeiniciei celor arătate în decizia atacată, contestată de apelant, cât și a procedurii anterioare, a ajuns la următoarele concluzii.
- 4 La 15 noiembrie 2017 parchetul din Graz, Republica Austria, a emis [omissis] un mandat european de arestare împotriva lui M.B., cetățean al Republicii Slovacie, pentru efectuarea urmăririi penale a acestuia în legătură cu suspectarea acestuia de săvârșirea unui omor, în sensul articolului 75 din Codul penal austriac, pe care l-ar fi comis în calitate de autor direct, în sensul articolului 12 prima ipoteză din Codul penal austriac, în condițiile în care M.B. și M.D., printr-o acțiune deliberată și comună, în calitate de autori direcți, la 14 iulie 2001, în comuna S. au ucis cu intenție o persoană cu numele G.V., răbind-o o dată cu cuțitul în măduva spinării și împușcând-o o dată în cap. Respectivul mandat european de arestare a fost autorizat (validat) pentru motivele indicate în acesta prin decizia instanței regionale competente în cauze penale din Graz emisă la 20 noiembrie 2017.
- 5 Ulterior, pe baza cererii Parchetului regional din Trnava din 4 ianuarie 2018, Parchetul din Graz, într-un memoriu din 10 ianuarie 2018, a declarat printre altele că mobilul săvârșirii faptei ar putea fi o poliță de asigurare profitabilă, încheiată de victimă în beneficiul L.B., fiica fostei sale partener de viață, L.B. În opinia Parchetului din Graz, ancheta a arătat că L.B. a comandat crima pentru care i-a angajat pe M.B., fostul concubin al surorii sale, și pe M.D., care împreună au comis crima și ar fi urmat să primească în schimb o parte din polița de asigurare de viață.

- 6 Potrivit articolului 3 literele d), e), g) și k) din Legea privind MEA, următorii termeni sunt definiți astfel: [d)] mandatul european de arestare - o decizie emisă de o autoritate judiciară a unui stat membru în vederea arestării și a predării de către un alt stat membru către acest stat a unei persoane căutate, pentru efectuarea urmăririi penale sau în scopul executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate, [e)] statul emitent - statul membru a cărui autoritate judiciară a emis mandatul european de arestare, [g)] autoritatea judiciară a statului emitent - o autoritate judiciară a unui stat membru competentă să emită un mandat european de arestare în conformitate cu ordinea juridică a acestui stat, [k)] alte documente - documente emise sau solicitate de o autoritate judiciară a statului emitent sau de autoritatea judiciară de executare în cadrul procedurii privind mandatul european de arestare, cu excepția mandatului european de arestare, [OR 4] a cererii de acord suplimentar și a cererii privind o predare ulterioară; prin alte documente nu se înțeleg informațiile suplimentare furnizate sau solicitate de autoritatea judiciară a statului emitent sau de autoritatea judiciară de executare în vederea completării elementelor obligatorii ale mandatului european de arestare.

În temeiul articolului 19 alineatul 5 din Legea privind MEA, dacă informațiile transmise de o autoritate judiciară a statului emitent în mandatul european de arestare nu sunt suficiente pentru a lua decizia privind executarea acestuia, în special dacă mandatul european de arestare nu include toate elementele obligatorii și datele necesare pentru emiterea deciziei sau dacă este clar că acesta nu a fost emis de o autoritate competentă sau dacă calificarea juridică a faptei conform căreia este o infracțiune la care emiterea se aplică sau la care nu se aplică verificarea dublei încriminării este clar eronată, procurorul solicită autorității judiciare furnizarea de urgență a unor informații suplimentare. Acesta poate de asemenea să stabilească un termen rezonabil pentru transmiterea acestora, ținând cont de termenele de emisie a deciziei privind executarea mandatului european de arestare conform articolului 24.

Potrivit articolului 22 alineatul 4 din Legea privind MEA, dacă în cadrul procedurii se stabilește că există un motiv de refuz al executării unui mandat european de arestare în temeiul articolului 23 alineatul 1, instanța refuză executarea mandatului european de arestare. Dacă în cadrul procedurii se stabilește că există un motiv de refuz prevăzut la articolul 23 alineatul 2, instanța poate refuza executarea mandatului european de arestare.

Potrivit articolului 23 alineatul 1 litera e) din Legea privind MEA, se refuză executarea mandatului european de arestare dacă autoritatea judiciară de executare a constatat că, potrivit ordinii juridice slovace, procedura penală sau executarea pedepsei privative de libertate împotriva persoanei căutate a fost prescrisă, iar - în conformitate cu ordinea juridică a Republicii Slovace - urmărirea infracțiunii este de competența autorităților slovace.

Conform articolului 16 alineatul 1 din Trestný zákon [Codul penal] - zákon č. 140/1961 [Legea nr. 140/1961], în versiunea sa în vigoare până la 1 august 2001

(denumit în continuare „Codul penal”), caracterul penal al faptei se apreciază în lumina legii aplicabile în momentul săvârșirii faptei; legea mai recentă este aplicabilă doar dacă este mai favorabilă pentru autorul faptei.

În temeiul articolului 18 din Codul penal, legea slovacă este aplicabilă și pentru aprecierea caracterului penal al unei fapte comise în străinătate de un cetățean al Republicii Slovace sau de un apatrid [OR 5] cu reședința permanentă pe teritoriul Republicii Slovace sau de un resortisant străin cu reședința permanentă pe teritoriul Republicii Slovace.

În conformitate cu articolul 67 alineatul 1 literele a) și b) din Codul penal, fapta pierde caracterul penal după expirarea termenului de prescripție care este [a)] de 20 de ani în cazul unei infracțiuni pentru care în secțiunea specială din această lege permite pronunțarea unei pedepse extraordinare și [b)] de 10 ani dacă limita superioară a pedepsei privative de libertate este de cel puțin 10 ani.

Conform articolului 219 alineatul 1 din Codul penal, persoana care ucide cu intenție o altă persoană este supusă unei pedepse cu închisoarea de la 10 la 15 de ani.

Conform articolului 219 alineatul 2 litera h) din Codul penal, pedeapsa cu închisoarea de la 12 până la 15 ani sau o pedeapsă extraordinară se aplică autorului infracțiunii dacă săvârșește fapta prevăzută la alineatul 1 pentru a obține beneficii patrimoniale sau pentru a ascunde sau facilita săvârșirea unei alte infracțiuni sau din alte motive deosebit de reprobabile.

Conform articolului 1 alineatul (1) din decizia-cadru, mandatul european de arestare este o decizie judiciară emisă de un stat membru în vederea arestării și a predării de către un alt stat membru a unei persoane căutate, pentru efectuarea urmăririi penale sau în scopul executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate.

Potrivit articolului 6 alineatul (1) din decizia-cadru, autoritatea judiciară emitentă este autoritatea judiciară a statului membru emitent care este competentă să emită un mandat european de arestare, în conformitate cu dreptul acestui stat.

Conform articolului 8 alineatul (1) literele (d) și (e) din decizia-cadru, mandatul european de arestare conține următoarele informații, prezentate în conformitate cu formularul din anexă: [(d)] natura și încadrarea juridică a infracțiunii, în special cu respectarea articolului 2; [(e)] descrierea circumstanțelor comiterii infracțiunii, inclusiv a momentului, locului și gradului de implicare a persoanei căutate la infracțiune;

Potrivit articolului 15 alineatul (2) din decizia-cadru, în cazul în care autoritatea judiciară de executare consideră că informațiile comunicate de statul membru emitent sunt insuficiente pentru a-i permite să decidă predarea, aceasta solicită furnizarea de urgență a unor informații suplimentare necesare, în special în legătură cu articolele 3-5 și 8, și poate stabili o dată limită pentru primirea

acestora, ținând cont de necesitatea [OR 6] de a respecta termenele stabilite la articolul 17. Potrivit articolului 15 alineatul (3) din decizia-cadru, autoritatea judiciară emitentă poate, în orice moment, să transmită toate informațiile suplimentare utile autorității judiciare de executare.

- 7 Prin Hotărârea din 27 mai 2019, OG și PI (Parchetele din Lübeck și Zwickau), C-508/18 și C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a decis că noțiunea de „autoritate judiciară emitentă”, în sensul articolului 6 alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584, trebuie interpretată în sensul că nu vizează parchetele dintr-un stat membru care, în cadrul adoptării unei decizii referitoare la emiterea unui mandat european de arestare, sunt expuse riscului de a fi supuse, direct sau indirect, unor ordine sau unor instrucțiuni individuale din partea puterii executive, cum este un ministru al justiției.

În Hotărârea din 9 octombrie 2019, NJ, C-489/19 PPU, EU:C:2019:849, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat că noțiunea de „mandat european de arestare”, prevăzută la articolul 1 alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584, trebuie interpretată în sensul că în sfera acestei noțiuni intră mandatele europene de arestare emise de parchete ale unui stat membru, chiar dacă aceste parchete sunt expuse riscului de a fi supuse, direct sau indirect, unor ordine sau unor instrucțiuni individuale din partea puterii executive, precum un ministru al justiției, în cadrul emiterii acestor mandate de arestare, cu condiția ca mandatele de arestare menționate să facă obiectul, în mod obligatoriu, pentru a putea fi transmise de parchetele în cauză, al unei confirmări de către o instanță care verifică, în mod independent și obiectiv, având acces la integralitatea dosarului de urmărire în care sunt depuse eventualele ordine sau instrucțiuni individuale din partea puterii executive, condițiile de emiteri, precum și proporționalitatea acestor mandate de arestare, adoptând astfel o decizie autonomă care le conferă forma definitivă.

- 8 Având în vedere cele de mai sus, Curtea Supremă nu are îndoieli privind faptul că mandatul european de arestare emis împotriva apelantului de Parchetul din Graz și ulterior confirmat de instanța regională pentru cauze penale din Graz constituie un mandat european de arestare în sensul articolului 1 alineatul (1) din decizia-cadru. Potrivit descrierii circumstanțelor în care infracțiunea care motivează emiterea mandatului european de arestare împotriva apelantului ar fi fost săvârșită, astfel cum au fost prezentate acestea în mandatul european de arestare confirmat de instanță, urmărirea penală a persoanei căutate, conform ordinii juridice a Republicii Slovacă, ar fi însă prescrisă. Instanța de prim grad a ajuns la o concluzie contrară în această privință doar pe baza unor informații suplimentare transmise de Parchetul din Graz, dar fără ca acestea să fie confirmate de instanța competentă, informațiile completând într-un mod semnificativ descrierea faptei în sensul că persoana căutată ar fi săvârșit infracțiunea cu intenția [OR 7] de a obține un beneficiu patrimonial. De asemenea, întrucât parchetele austriece nu îndeplinesc cerința obiectivității și a independenței în vederea adoptării unei decizii privind emiterea unui mandat european de arestare (Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 9 octombrie 2019, NJ, C-489/19 PPU, EU:C:2019:849, punctul 40), Curtea Supremă consideră pertinentă întrebarea

adresată de apelant în cadrul acestei proceduri, și anume dacă informațiile suplimentare furnizate de parchetul austriac ar fi trebuit de asemenea să fie confirmate de instanța austriacă dacă, în vederea emiterii deciziei de către autoritatea judiciară de executare, acestea completează într-un mod semnificativ sau, eventual, modifică conținutul mandatului de arestare confirmat de instanță.

- 9 În lumina considerațiilor care precedă, Curtea Supremă a concluzionat că soluționarea prezentei cauze necesită interpretarea dreptului Uniunii Europene și, prin urmare, a decis să suspende procedura și să adreseze Curții de Justiție următoarea întrebare preliminară:

Cerințele care, conform articolului 1 alineatul (1) și articolului 6 alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584, trebuie îndeplinite de un mandat european de arestare în calitate de decizie judiciară, trebuie aplicate și informațiilor suplimentare furnizate în temeiul articolului 15 alineatul (2) din decizia-cadru menționată în cazul în care, în vederea emiterii deciziei autorității judiciare de executare, acestea completează într-un mod semnificativ sau modifică conținutul mandatului european de arestare emis inițial?

[*omissis*] [mențiune cu privire la căile de atac]

Bratislava, 26 noiembrie 2019

[*omissis*]

[Semnături]